

РЕШЕНИЕ

№ 532

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9887** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник сектор на отдел “Пътна полиция” към СДВР, чрез юрисконсулт А. А., против решение № 3369/10.09.2022 г., постановено по НАХД № 4436/2022 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав. Със същото е отменено наказателно постановление № 21-4332-026166/17.12.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел “Пътна полиция”, с което на К. С. Х. за нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП, вр. чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 100/сто/ лева.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна.

Ответникът – К. С. Х. оспорва касационната жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред районния съд е наказателно постановление, с което на К. С. Х. за нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП, вр. чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 100 (сто) лева. В съставения АУАН послужил като основание за издаване на процесното наказателно постановление е посочено, че на 20.11.2021 г. К. С. Х., около 09.10 часа в [населено място], на [улица], е управлявал личния си лек автомобил с марка „А. А4“, с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от „Самодивско изворче“ към [улица], като на кръстовището на [улица]и [улица], навлязъл и преминал на червен светлинен сигнал на светофарната уредба при нормален режим на работа.

В хода на наказателното производство са разпитани свидетелите И. Ф. Ф. и П. К. Т., които са посочили, че нямат спомен за конкретния случай.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел, че посочената в АУАН и НП правна норма на чл. 6, т. 1, пр. 2 от ЗДвП въвежда общо правило за поведение за водачите на пътни превозни средства, а не конкретно правило за поведение. Приел е, че непосочването в АУАН и НП на правната норма, която вменява задължение на участниците в движението да не преминават на червен сигнал на светофарната уредба само по себе си води до наличието на съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на наказателното постановление.

Настоящата касационна инстанция намира, че оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка.

В административнонаказателното производство, тежестта на доказване лежи върху наказващия орган по аргумент от чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 103 ал. 1 от НПК. В случая същият се позовава на констатациите установени в АУАН по отношение на мястото на извършване на нарушението. При положение, че в производството пред районния съд, уличеният в нарушението изрично е оспорил обстоятелството, че на посоченото в АУАН и НП място има светофарна уредба, съдът е следвало служебно да изследва този факт. Това е така, тъй като обстоятелството дали има светофарна уредба на посоченото място в АУАН и НП е съществено, с оглед на съставомерността на деянието.

Районният съд правилно за изясняване на обстоятелствата относими към предмета на доказване и във връзка с направеното от жалбоподателя възражение, че на посоченото в АУАН място няма светофарна уредба, е изискал от Столична община справки. Посочил е че в справките следва да се съдържа информация за наличието на поставени светофарни уредби в района на бул. Възкресение“, посока на движение от [улица]към [улица], на кръстовището на [улица]и [улица]. Така изисканите справки от Столична община не са постъпили по делото до проведеното на 08.06.2022 г. съдебно заседание, на което съдът е приключил съдебното следствие и дал е ход на делото по същество. Предвид факта, че и двамата свидетели не са изложили никакви възприятия за факти относно събитието описано в АУАН, районният съд е приел, че и в хипотезата да са налице писмени доказателства, от тях не би могло да се потвърди тезата на наказващия орган и на актосъставителя, че на инкриминираната дата и място

е извършено посоченото административното нарушение.

Преценката на районния съд, че не е необходимо да се изискват справки от Столична община за светофарната уредба от инкриминирания пътен участък, е неправилна. Съдът не е изпълнил задължението си да събере всички доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за спора. Районният съд е постановил обжалваното решение при неизяснена фактическа обстановка, без да положи нужните усилия да събере относимите доказателства в тази насока и при положение, че същият с нарочно писмо е изискал такава информация от Столична община (лист 27 от делото на СРС). Липсата по делото на информацията относно наличието на светофарна уредба на описаното в АУАН и НП място, както и липсата на спомен от страна на разпитаните пред съда свидетели за конкретния случай, пречатства настоящият съдебен състав да извърши проверка за съответствието на решението с материалния закон.

При действието на забраната за фактически установявания по чл. 220 от АПК, касационната инстанция като съд по правото, а не по фактите, следва да отмени обжалваното решение и върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да изясни неустановените факти, като за тази цел изиска и приобщи необходимия доказателствен материал, а именно справки от Столична община за светофарната уредба от инкриминирания пътен участък.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №3369/10.09.2022 г., постановено по НАХД № 4436/2022 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.